

Από τους θαλάμους νοσηλείας τώρα ψηφιακά οι δράσεις για παιδιά

Μ makthes.gr/kthve-apo-toys-thalamoys-nosileias-tora-psifiaka-oi-drasesis-gia-paidia-286422

Χαμόγελα στα πρόσωπα παιδιών που νοσηλεύονται σε παιδιατρικές κλινικές αντιμετωπίζοντας διάφορα προβλήματα υγείας, αλλά και στους μικρούς μας φίλους που βρίσκονται σε ιδρύματα, σε νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς της Θεσσαλονίκης, χάρισε όλο τον χειμώνα η εκπαιδευτική δράση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος «Το Ασημόπαπο».

Οι παραστάσεις που παρουσιάστηκαν δωρεάν σε πάνω από 30 νοσοκομεία και ιδρύματα είχαν ως στόχο την ψυχαγωγία των παιδιών που υποφέρουν. «Στα νοσοκομεία αντίκρισα πράγματα που δεν τα περίμενα. Το έκανα για τα παιδιά, αλλά δεν φανταζόμουν ότι το έκανα και για τους μεγάλους. Είδα ότι όλο αυτό ανακούφιζε τους γονείς, πράγμα που μου φάνηκε ίσως σημαντικότερο. Τους είδα να γελάνε, να βλέπουν τα παιδιά τους παρά την ταλαιπωρία τους να χαίρονται έστω και λίγο κι εκείνοι να παίρνουν από αυτό ενέργεια για να τα βοηθήσουν», λέει για την εμπειρία του αυτή στο makthes.gr ο Λευτέρης Αγγελάκης που υπογράφει τη δραματουργική επεξεργασία, τη θεατρική διασκευή, τη σκηνοθετική επιμέλεια και τη μουσική της παράστασης.

Πόσο κοντά στα γεγονότα που προκάλεσαν τον θάνατο του Τζορτζ Φλόιντ

Σε μια εποχή που τα ανθρώπινα δικαιώματα θα έπρεπε να θεωρούνται αυτονόητα, αλλά, όπως έδειξαν και τα πρόσφατα γεγονότα στην Αμερική δεν είναι, το έργο του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν που αποτελεί μια ωδή στη διαφορετικότητα, είναι πιο επίκαιρο από ποτέ. «Έχω εκπλαγεί με το πόσο κάποιες ατάκες του μιλάνε για τον ρατσισμό,

πόσο μοιάζουν με τα γεγονότα που προκάλεσαν τον θάνατο του Τζορτζ Φλόιντ. Το έργο ταυτίζεται πολύ με την επικαιρότητα και είναι κρίμα που αυτά τα θέματα της διαφορετικότητας, του ρατσισμού, του μπουλινγκ υπάρχουν από τότε που γράφτηκε το παραμύθι μέχρι και σήμερα», λέει ο Λευτέρης Αγγελάκης.

Λόγω της φύσης της η δράση είχε διάρκεια 20'. «Ένα παιδί που έχει προβλήματα υγείας είναι δύσκολο να αντέξει παραπάνω, αλλά συνήθως μας έλεγαν ότι ήθελαν κι άλλο. Προσπαθήσαμε με κάποιον τρόπο αυτό να τους ζωντανέψει λίγο», συμπληρώνει ο σκηνοθέτης.

Ο ίδιος επέλεξε μέσα στον περιορισμένο αυτόν χρόνο να διατηρήσει τον καμβά της ιστορίας και το τι σημαίνει αυτό για εκείνον. «Υπήρξα ασχημόπαπο μικρός, οπότε είχα κάτι πολύ προσωπικό να πω. Αυτό που προσπάθησα ήταν να μην υπάρχει ασχημόπαπο στην παράσταση. Ήταν ένα καπέλο που όποιος το φορούσε γινόταν το ασχημόπαπο. Η ιδέα ήρθε από έναν συμμαθητή μου που είχε καρκίνο στον εγκέφαλο και του έκαναν μπουλινγκ παίρνοντάς του το καπέλο. Είχα φάει κι εγώ ξύλο προσπαθώντας να τον βοηθήσω. Δυστυχώς, χάθηκε. Είναι ένα μνημόσυνο σε αυτό το παιδί αυτό το καπέλο». Προσπάθησα να μιλήσω όσο πιο ειλικρινά μπορούσα», λέει.

«Το διαδίκτυο πολλαπλασιάζει τη δράση μας»

Οι παραστάσεις διακόπηκαν λόγω της πανδημίας, όμως τώρα το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος στο πλαίσιο των δράσεων που εισηγείται το Υπουργείου Πολιτισμού παρουσιάζει το πρόγραμμα διαδικτυακά δίνοντας σε όλους την ευκαιρία να το γνωρίσουν καλύτερα. «Το διαδίκτυο πολλαπλασιάζει τη δράση μας. Ακόμη και να

αρχίσουμε να παίζουμε κανονικά θα ήταν μια πολύ ωραία ιδέα να συνεχίσουν να προβάλλονται οι παραστάσεις μας ακόμη κι εκεί που δεν μπορούμε να πάμε. Το βίντεο είναι φτιαγμένο με τέτοιο τρόπο που να συνομιλεί με την παράσταση. Δεν είναι η ίδια η παράσταση, δεν είναι η αφήγηση απ' το σπίτι, είναι κάτι διαφορετικό και έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Σαν να σε ταξιδεύει από το σπίτι στον κόσμο της παράστασης και να τη σχολιάζει, να σου τη φέρνει πιο κοντά», καταλήγει ο Λευτέρης Αγγελάκης.

Βοηθός δραματουργικής επεξεργασίας- θεατρικής διασκευής: Χρίστος Ναταρακτοής, επιμέλεια κίνησης: Ελένη Γιαννούση

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Ελένη Γιαννούση, Χρίστος Νταρακτοής, Λευτέρης Αγγελάκης

Χαμόγελα στα πρόσωπα παιδιών που νοσηλεύονται σε παιδιατρικές κλινικές αντιμετωπίζοντας διάφορα προβλήματα υγείας, αλλά και στους μικρούς μας φίλους που βρίσκονται σε ιδρύματα, σε νηπιαγωγεία και παιδικούς σταθμούς της Θεσσαλονίκης, χάρισε όλο τον χειμώνα η εκπαιδευτική δράση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος «Το Ασχημόπαπο».

Οι παραστάσεις που παρουσιάστηκαν δωρεάν σε πάνω από 30 νοσοκομεία και ιδρύματα είχαν ως στόχο την ψυχαγωγία των παιδιών που υποφέρουν. «Στα νοσοκομεία αντίκρισα πράγματα που δεν τα περίμενα. Το έκανα για τα παιδιά, αλλά δεν φανταζόμουν ότι το έκανα και για τους μεγάλους. Είδα ότι όλο αυτό ανακούφιζε τους γονείς, πράγμα που μου φάνηκε ίσως σημαντικότερο. Τους είδα να γελάνε, να βλέπουν τα παιδιά τους παρά την ταλαιπωρία τους να χαίρονται έστω και λίγο κι εκείνοι να παίρνουν από αυτό ενέργεια για να τα βοηθήσουν», λέει για την εμπειρία του αυτή στο makthes.gr ο Λευτέρης Αγγελάκης που υπογράφει τη δραματουργική επεξεργασία, τη θεατρική διασκευή, τη σκηνοθετική επιμέλεια και τη μουσική της παράστασης.

Πόσο κοντά στα γεγονότα που προκάλεσαν τον θάνατο του Τζορτζ Φλόιντ

Σε μια εποχή που τα ανθρώπινα δικαιώματα θα έπρεπε να θεωρούνται αυτονόητα, αλλά, όπως έδειξαν και τα πρόσφατα γεγονότα στην Αμερική δεν είναι, το έργο του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν που αποτελεί μια ωδή στη διαφορετικότητα, είναι πιο επίκαιρο από ποτέ. «Έχω εκπλαγεί με το πόσο κάποιες ατάκες του μιλάνε για τον ρατσισμό,

πόσο μοιάζουν με τα γεγονότα που προκάλεσαν τον θάνατο του Τζορτζ Φλόιντ. Το έργο ταυτίζεται πολύ με την επικαιρότητα και είναι κρίμα που αυτά τα θέματα της διαφορετικότητας, του ρατσισμού, του μπούλινγκ υπάρχουν από τότε που γράφτηκε το παραμύθι μέχρι και σήμερα», λέει ο Λευτέρης Αγγελάκης.

Λόγω της φύσης της η δράση είχε διάρκεια 20'. «Ένα παιδί που έχει προβλήματα υγείας είναι δύσκολο να αντέξει παραπάνω, αλλά συνήθως μας έλεγαν ότι ήθελαν κι άλλο. Προσπαθήσαμε με κάποιον τρόπο αυτό να τους ζωντανέψει λίγο», συμπληρώνει ο σκηνοθέτης.

Ο ίδιος επέλεξε μέσα στον περιορισμένο αυτόν χρόνο να διατηρήσει τον καμβά της ιστορίας και το τι σημαίνει αυτό για εκείνον. «Υπήρξα ασχημόπαπο μικρός, οπότε είχα κάτι πολύ προσωπικό να πω. Αυτό που προσπάθησα ήταν να μην υπάρχει ασχημόπαπο στην παράσταση. Ήταν ένα καπέλο που όποιος το φορούσε γινόταν το ασχημόπαπο. Η ιδέα ήρθε από έναν συμμαθητή μου που είχε καρκίνο στον εγκέφαλο και του έκαναν μπούλινγκ παίρνοντάς του το καπέλο. Είχα φάει κι εγώ ξύλο προσπαθώντας να τον βοηθήσω. Δυστυχώς, χάθηκε. Είναι ένα μνημόσυνο σε αυτό το παιδί αυτό το καπέλο». Προσπάθησα να μιλήσω όσο πιο ειλικρινά μπορούσα», λέει.

«Το διαδίκτυο πολλαπλασιάζει τη δράση μας»

Οι παραστάσεις διακόπηκαν λόγω της πανδημίας, όμως τώρα το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος στο πλαίσιο των δράσεων που εισηγείται το Υπουργείου Πολιτισμού παρουσιάζει το πρόγραμμα διαδικτυακά δίνοντας σε όλους την ευκαιρία να το γνωρίσουν καλύτερα. «Το διαδίκτυο πολλαπλασιάζει τη δράση μας. Ακόμη και να

αρχίσουμε να παίζουμε κανονικά θα ήταν μια πολύ ωραία ιδέα να συνεχίσουν να προβάλλονται οι παραστάσεις μας ακόμη κι εκεί που δεν μπορούμε να πάμε. Το βίντεο είναι φτιαγμένο με τέτοιο τρόπο που να συνομιλεί με την παράσταση. Δεν είναι η ίδια η παράσταση, δεν είναι η αφήγηση απ' το σπίτι, είναι κάτι διαφορετικό και έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Σαν να σε ταξιδεύει από το σπίτι στον κόσμο της παράστασης και να τη σχολιάζει, να σου τη φέρνει πιο κοντά», καταλήγει ο Λευτέρης Αγγελάκης.

Βοηθός δραματουργικής επεξεργασίας- θεατρικής διασκευής: Χρίστος Ναταρακτσής,
επιμέλεια κίνησης: Ελένη Γιαννούση

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Ελένη Γιαννούση, Χρίστος Νταρακτσής, Λευτέρης Αγγελάκης